

10/05/2022

Υποδοχή τιμίας κάρας του Οσίου Λαυρεντίου εκ Σαλαμίνας

[Μητροπολιτικό Έργο](#) / [Ι.Μ. Μεγάρων και Σαλαμίνας](#)

Την Τιμία Κάρα του Οσίου Λαυρεντίου Σαλαμίνας υποδέχθηκε χθες η Ιερά Μητρόπολη Μεγάρων και Σαλαμίνας από την Ιερά Μονή Παναγίας Φανερωμένης Σαλαμίνας, καθώς εορτάζει την εύρεσή της στις 10 Μαΐου.

Την τιμία κάρα προσκόμισε ο Αρχιμανδρίτης π. Αχίλλιος Τσούτσουρας, παρέλαβε ο Πρωτοσύγκελλος Αρχιμανδρίτης π. Προκόπιος Γεωργίου και υπεδέχθη ο Μητροπολίτης Μεγάρων και Σαλαμίνας κ. Κωνσταντίνος και πλειάδα Ιερέων. Ακολούθως πραγματοποιήθηκε λιτάνευση ως τον Ιερό Ναό Αγίου Λαυρεντίου Σαλαμίνας, όπου τελέστηκε ο Μέγας πανηγυρικός Εσπερινός μετ' αρτοκλασίας.

Σήμερα το πρωί, τελέστηκε πανηγυρική Αρχιερατική Θεία Λειτουργία, ενώ στις 6 μ.μ. θα ψαλλεί ο μεθέορτος Εσπερινός. Κατά τη διάρκεια της Θείας Λειτουργίας χειροτονήθηκε ο Αρχιδιάκονος της Μητροπόλεως π. Αλέξιος Δημητριάδης,

ΙΕΡΑ ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΟΣΙΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ ΛΑΥΡΕΝΤΙΟΥ

- Δευτέρα 9 Μαΐου περί ώρας 6:15 μ.μ. Υποδοχή Τιμίας Κάρας εκ της Ιεράς Μονής Παναγίας Φανερωμένης Σαλαμίνας στην Υπεραγορά ΑΒ Βασιλόπουλος, εν συνεχεία θα ακολουθήσει η Ιερά Λιτάνευση της έως και τον Ενοριακό Ιερό Ναό.
7:00 μ.μ. Μέγας Πανηγυρικός Αρχιερατικός Εσπερινός μετ' αρτοκλασίας.
- Τρίτη 10 Μαΐου περί ώρας 07:00 π.μ. Πανηγυρικός Όρθρος και Αρχιερατική Θεία Λειτουργία.
06:00 μ.μ. Μεθέορτος Εσπερινός και Ιερά Παράκληση του Αγίου.

Παρέστησαν ο Δήμαρχος Σαλαμίνας κ. Γεώργιος Θ. Παναγοπουλος άλλοι Επίσημοι και πλήθος κόσμου.

Φωτορεπορτάζ: Κωνσταντίνος Σεβαστιάδης

Ο βίος του Οσίου Λαυρεντίου, κτήτορα της Ιεράς Μονής Παναγίας Φανερωμένης

Ο όσιος πατήρ ημών Λαυρέντιος γεννήθηκε στα Μέγαρα της Αττικής, κατά το πρώτον ήμισυ του 17ου μ.Χ. αιώνα, από γονείς απλοϊκούς τον Δημήτριο και την Κυριακή, ευλαβείς στην ορθόδοξη πίστη και αφοσιωμένους στην Εκκλησία.

Το κοσμικό του όνομα ήταν Λάμπρος Κανέλλος. Όταν ενηλικιώθηκε παντρεύτηκε τη Βασίλω και απέκτησε δύο γιους τον Ιωάννη και τον Δημήτριο. Με την οικογένειά του ζούσαν ευσεβή και απλοϊκή ζωή, μέσα στα πολύ δύσκολα εκείνα χρόνια της τουρκοκρατίας.

Το επάγγελμά του ήταν αγρότης, γνώριζε όμως και την τέχνη του οικοδόμου. Η ζωή του ήταν απολύτως ενάρετη, με εγκάρδια ορθόδοξη παραδοσιακή ευσέβεια και προσευχή, χαρίσματα τα οποία τον έκαναν φίλο του Θεού και των Αγίων Του.

Για τον λόγο αυτό, όταν κάποτε βρισκόταν με άλλους συμπολίτες του σε αγροτική περιοχή για καλλιέργεια των χωραφιών, κάποια νύχτα εμφανίσθηκε σ' αυτόν σε

όραμα η Υπεραγία Θεοτόκος, η οποία τον καλούσε να μεταβεί σε τόπο που του υπέδειξε, για να οικοδομήσει την Εκκλησία της. Ο τόπος αυτός βρισκόταν στο βόρειο μέρος της Σαλαμίνας, απέναντι από την παραλία της Μεγαρίδος με την ονομασία Μεγάλο Πεύκο (σημερινή Νέα Πέραμος). Ο γέροντας δεν αποφάσιζε να εκτελέσει την εντολή αυτή, γι' αυτό την επομένη νύχτα εμφανίσθηκε και πάλι η Παναγία, προτρέποντας αυτόν με τρόπο εντονότερο. Επειδή όμως έμενε στις αμφιβολίες του, βλέπει για τρίτη φορά την Παναγία προστάζοντάς τον, λέγοντας: «Τάχιστα πορεύου, ἄνθρωπε, εἰς τὴν νῆσον, εἰς τὴν ὁποίαν σοῦ εἶπον, νὰ ἐκτελέσῃς τὸ παρ' ἐμοῦ προσταττόμενον».

Τότε ο ταπεινός γέροντας επέστρεψε ἐντρομος στην πόλη του τα Μέγαρα, και διηγήθηκε το όραμα σε γνωστούς και φίλους, από τους οποίους άλλοι πίστευαν σ' αυτά και άλλοι αμφέβαλαν, αυτός δε παρέμενε στο σπίτι του αναποφάσιστος.

Κάποια νύχτα εμφανίσθηκε και πάλι σ' αυτόν η Υπεραγία Θεοτόκος, απειλούσα αυτόν, να πάει στην Σαλαμίνα και να εκτελέσει την εντολή της.

Τότε έλαβε την μεγάλη απόφαση και ήρθε στην παραλία για να περάσει απέναντι. Ήταν όμως τόσο μεγάλη η θαλασσοταραχή και πλοιάριο πουθενά δεν υπήρχε, ώστε να φαίνεται ότι ήταν ακατόρθωτο να περάσει απέναντι στην Σαλαμίνα. Ενώ δε καθόταν συλλογισμένος και απελπισμένος, ακούει υπερκόσμια φωνή να του λέει: «Ρίξε την κάπα σου στην θάλασσα και αφού καθίσεις επάνω σ' αυτήν, θα σε οδηγήσει χωρίς κίνδυνο στο νησί. Με απόλυτη εμπιστοσύνη στην θεία προσταγή και αποβάλλοντας κάθε φόβο και ενδοιασμό, διέσχισε τη θάλασσα επάνω στην κάπα του και έφθασε σώος και αβλαβής στην νήσο Σαλαμίνα. Ευθύς πήγε στον τόπο όπου του είχε υποδείξει η Θεοτόκος, και όπου σκάβοντας στα ερείπια παλαιότερας Ι. Μονής με πολλούς κόπους, βρήκε την θαυματουργό εικόνα της Θεομήτορος, μαυρισμένη μεν από την υγρασία, πραγματικό όμως θησαυρό για την νήσο της Σαλαμίνας και για όλη την Ορθόδοξη Εκκλησία.

Η Εικόνα αυτή της Υπεραγίας Θεοτόκου, ονομάσθηκε Φανερωμένη, διότι ακριβώς φανερώθηκε στον Όσιο. Το ίδιο όνομα έλαβε και η Ιερά Μονή την οποία στην συνέχεια ανοικοδόμησε, το 1682 μ.Χ., με πολλούς κόπους ο Όσιος, ο οποίος γενόμενος Μοναχός έλαβε το μοναχικό όνομα Λαυρέντιος. Σ' αυτήν την Ι. Μονή χρημάτισε Ηγούμενος, συγκεντρώνοντας Ιερομονάχους και Μοναχούς, διδάσκοντας και δίνοντας το παράδειγμα της κατά Θεόν οσίας βιοτής και κατέστησε την Ι. Μονή περιώνυμη και σεβάσμια στην εποχή του.

Αρχικά έκτισε το μικρό Εκκλησάκι, το οποίο σήμερα τιμάται επ' ονόματι του αγίου Νικολάου και αργότερα το μεγάλο Καθολικό, ο οποίος όμως δεν πρόφθασε να δη αγιογραφημένο με τις εξάιρετες τοιχογραφίες, τις οποίες θαυμάζουμε και σήμερα.

Αυτόν τον απλοϊκό άνθρωπο, τον όσιο Λαυρέντιο ο Θεός τον προίκισε με θαυμαστά πνευματικά χαρίσματα, μεταξύ των οποίων ήταν το χάρισμα της θαυματουργίας, διότι ο όσιος επιτελούσε θαύματα ενώ ακόμη ευρισκόταν στη ζωή. Ένα τέτοιο θαύμα είναι αυτό της θεραπείας της συζύγου Οθωμανού αξιωματούχου, την οποία οι γιατροί δεν μπόρεσαν να θεραπεύσουν. Η φήμη του Αγίου Λαυρεντίου, ότι θεραπεύει αρρώστους με την προσευχή του, έφθασε στα αυτιά της, και παρά τις έντονες αντιρρήσεις του συζύγου της, εκλήθη στο σπίτι τους στην Αθήνα, όπου με προσευχή και την σημείωση του σημείου του Σταυρού στο σώμα της, την έσωσε από βέβαιο θάνατο. Το θαύμα αυτό είχε ως αποτέλεσμα όχι μόνο τον βαθύτατο σεβασμό και τις ευχαριστίες του συζύγου της, αλλά και την απόδοση στην Ι. Μονή κτήματος με ελιές, ευρισκομένου στην απέναντι περιοχή της Μεγαρίδος, η οποία μέχρι σήμερα αποκαλείται Βλυχάδα, το οποίο ανήκε παλαιότερα στην (ερειπωμένη) Ι. Μονή και το οποίο ο Οθωμανός παράνομα κατακρατούσε.

Στην άσκηση και προσευχή έζησε ο όσιος αρκετά χρόνια, κοιμήθηκε δε εν Κυρίω την 9η Μαρτίου του 1707 μ.Χ. (κατά άλλους στις 6 Μαρτίου 1707 μ.Χ.), ημέρα της μνήμης των αγίων Σαράντα Μαρτύρων, όπως φαίνεται από ανορθόγραφη σημείωση σε χειρόγραφο, σωζόμενο στην Ι. Μονή από τα χρόνια εκείνα. Τον διαδέχτηκε στην Ηγουμενία ο υιός τους Ιωάννης, ο οποίος είχε γίνει Μοναχός, με το Μοναχικό όνομα Ιωακείμ.

Η μετάθεση της μνήμης του στην 7η Μαρτίου φαίνεται ότι έγινε από τους Μοναχούς της Ι. Μονής του, για να μη συμπίπτει με τη μεγάλη εορτή των αγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων.

Η τιμία κάρα του, που φέρει αργυρό περίβλημα, απόκειται σε προσκύνηση στο ναύδριο τοθ Αγίου Νικολάου.

Τέλος να σημειώσουμε ότι μοναχή έγινε και η σύζυγός του Οσίου Λαυρεντίου, η οποία μετονομάσθηκε σε Βασσιανή.